¶ Cronica summaria serenissime dñe Hispaniarum regine: et de eius obitu.

¶ Reuerendi patris dñi Ludouici Bruni epi Aquen. Serenissimi dñi Romanoꝝ regis apō S. D. N. Julium Pap. ii. Oratoris: de obitu Serenissime ⁊ catholice dñe Helisabeth Hispaniarū ⁊ vtriusq; Sicilie ac Hierusalē Regine Oratio. xv. Februarii. Anno dñi. M. cccc. v.

¶ Fratres: nolumus vos ignorare de dormientibus: vt nō contristemini: sicut ⁊ ceteri q̄ spem non habent. Paulus prima ad Thessalonicenses. iiij.

ILlos potissimum moꝝs perterrere consuevit Patres amplis. quibus animoꝝ mortalitas: corpoꝝq; resurrectio incerta fuit: at vbi certis fieri posit mortem indubitata fides nobis est melius q̄ cū moꝝtuis agi: q̄ viuentibus: qui mortalitatis ⁊ erūnarum facti iā immunes: ad sempiternā vitam migrauerūt: ⁊ eterno eno fruūtur. iterū etiā solas i mortalitatis ⁊ claritatis corpoꝝ susceptuꝝ in gloriosa suoꝝ corpoꝝ resurrectione: illud Salomonis satis conuenit cū eis. Laudaui ego magis mortuos q̄ viuē tes: iqō nostre gloriosissime Helisabeth. cuius hodie funus celebꝝamus. contigit me contristarenur.

¶ Helisabeth igitur Regina catholica Hispaniarū et vtriusq; Sicilie ac Hierusalem. Joanne scdo Castelle ⁊ Legionis Rege patre: matre vero Helisabeth Regina ex Portugalie regib⁹: anno xp̄iane salutis. xl viij. supra. M. cccc. die. xvij. mensis Aprilis: videlz sancti

Parētes ⁊ etas.

Georgij in lucē edita est. Henrico postea quarto Castelle rege/ac Alfonso fratrib⁹ sine ꝓle vita fūctis: Castelle ac Legionis regnis: q̄ tredecim sub se regna cōprehendunt: iure optimo ⁊ hereditario successit: cōsuetudine etiā quetusta/ gentilitiaq; lege Gothoꝝ quos Hispani reges continuata serie ꝓgenitores referunt: tum etiā ꝓximo iure diuino atq; ciuili/ si mares desint regnis paternisq; hereditatib⁹ femine succedūt. Quāritaq; sic in regnū Helisabeth puenisset: eo animo ac fide a ꝓuincialibus subditisq; oībus erepta est: ⁊ regna ac dīa nūcupata/ vt eius dominiū velut numē aliquod susciperēt ac venerarent. ¶ Antiquitatē vero tante illius nobilitatis si a ꝓximo ꝓdio repetere velimus: ꝓtius nos dies q̄ ipa res deficeret/ ꝓpetuo nāq; ordine supra mille ⁊ centū annos: octuaginta ⁊ trium regū Gothoꝝ ⁊ Hispanoꝝ originē ducit: q̄ magnam oībus partē possederūt. Ex quibus triginta septē ante cladē ab Afris Ismaelitis Hispanie illatam vniuerse hispanie q̄ ꝓxeneis acmari clauditur: ⁊ magne africe ac galliarū parti imperauerūt. Quadraginta ⁊ sex alij reges post cladem/ magni semp habiti sunt: ⁊ ꝓgenitoꝝ suoꝝ regna passim sibi vendicauerunt: qui ante ⁊ post cladem de redemptore nostro ac ecclesia q̄ plurima meriti/ xpianissimi ac glorioissimi nonnulli sunt ex his appellati. Sicut Gregorius sepe meminit in regestis de Richaredo hispanie rege vigesimo: ⁊ Isebuto. xxiij. quē vt in decretis legitur religiosissimū appellarunt. Fuerunt ⁊ alij dicti catholici vt post Hispanie cladem Alfonsus ꝓximus catholicus nominatus: q̄ nomen etiā posteris reliquit. Nupertime ve

Nobilitatis antiq̄tas.

dist. xlv. c. de iudeis

BRITISH MUSEUM

ro sub hac sanctissima regina ꝛ eius gloriosissimo vi-
ro Ferdinãdo. v. religione sua ac fide eo titulo ab apli
ca sede cõfirmari ꝛ appellari meruisse cõperti est. De
nobilitate itaq; ac pgenitor; antiqtate hispanieq; vir
tute eminentissima quñ septus i hoc tplo ꝛ ꝙ plurimis
alijs vbis locis satis ante dictũ est: ad pclaras ppriaſ
q; ipius virtutes pperemus. ¶ Helisabeth itaq; regi
narin qua virtutes omnes sibi domiciliũ collocarũt in
vi etate ita se instituit: vt Deo patrie/ parentibus si-
biq; ac suis: quod deberetur: cumulatissime redderet:
ꝛ ad vltimam vsq; diem sine reprehensione annos et
serum superauerit: cuncta sq; mulieres quas antiqui
tas celebrauit annis etiam puellaribus infra se reli-
querit. Facta postmodum etate grandio;/ secum ipsa
certare: seq; ipsam vicisse visa est. ¶ Sed vt de excel-
lentia tante femine aliquid particularius tractemus
singulis enim insistere/ neq; oratoꝛ quispiam: quan-
tũuis consummatissimus sufficeret. Virtutes quarum
sedes i ea peculiaris fuit: quibusq; maxime prestabat/
vt cõq; attingamus. In quarũ enarratione partem
ipsius vite breuiter pstringemus: neq; eniterit alienũ:
cũ de virtutũ domicilio agatur: ipsas etiã virtutes ex-
plicare. ¶ Virtutes autẽ oẽs septenario numero sa-
pientes catholici perstrinxerũt. Quas. vij. Job. filijs
Gregorius libro sexto moraliũ cõperat. Quattuor; qui
dem sunt morales: cardinales dicte quasi principales
q; omnẽ materiã bonor; morum contineant. Et vir-
tutes alie morales ad eas reducantur. Prudentia sci-
licet Justicia/ Teperantia/ Fortitudo. Tres vero sũt
theologice ꝛ diuine: q; Deum obiectum habeant ꝛ ab

Virtutes septem.

eo solo nobis infundantur: ⁊ in scriptura tantū sacra cuius ip̄e auctor est tradātur: fides videlz spes charitas. Harū oim monile ornatissimū Helisabeth regina peculiare sibi fecit: illudq; i collo semp ⁊ pectore gestauit. Dieisq; ac noctes istius monilis gēmis obiectabat.

Monile virtutū

Prudentia.

In prudētia vero q̄ philosophis bene sentiētibus diffinitur recta ratio agibiliū ⁊ q̄ forma est oim moralium et cui oēs quodāmodo virtutes annexe sunt: mirū in modū excelluit: siue eni partes subiectiuas siue integrales prudētie enumeres: oēs Helisabeth cōplectebatur. Subiectiuas equidē apello Prudentiam regiminis sui Regiminis familie. Regiminis multitudinis i q̄bus oibus ipa enitebat: se q̄dem sapientissime etiā a puericia rexit. Ortata eni Joanne patre ⁊ fratre germano Alfonso p̄emortuo: non parū Enrico Regi fratri suspitii a p̄icipio suspecta fuit. Qui nihilomin⁹ cū sobole nō haberēt nec habēde potēs esset prudētiāq; sororis ad regimē vnice natā cerneret. Eam tandē p̄cipē regnoꝝ heredē y se ⁊ magnates regnoꝝ ꝑcuratores haberi ⁊ turari fecit. Et cū de diuersoꝝ p̄cipū secū matrimonio cōtrahēdo ageret. Tandē sacramentale coniugiū cū Ferdinando glorioſissimo Aragonie regis p̄mogenito annuēs volēsq; cōtraxit: a patre in regni titulū Sicilia tradita. Ita vt p̄mū effecti coniuges Sicilie reges ac Castelle ⁊ Aragonie p̄cipes dicerent. ¶ Vitā aūt suā ita instituit ⁊ ornauit: vt virtutē/ religionē/ pudicitiā ⁊ sanctitatē in oi vita rebus ceteris ante ferret: eiusq; consuetudo fuit/ regia maiestate seruata/ religione semp plena: ita vt mirū esset q̄ sapiēter vtrūq; cōiungeret. ¶ Si prudētiā economi-

Prudentia regiminis sui

cam hoc est ꝯ familie ꝯ regie sue domus regimē consideres. oībus miraculo erit: ita vt cū regina Saba de sapientia ac de ministroꝝ ꝯ familie oꝛdine Salomonis de ea dici posset. Maioꝛ est sapientia ꝯ gubernatio tua ꝙ rumoꝛ quē audiuit: nā pꝛeter ingentē sue domus regie splēdoꝛē inauditūq; diuitiarū quā in auro ꝯ argēto: tū in gēmis/aliisq; rebus pꝛeciosis inestimabilē ba loꝛē. Tantā honestatis ꝯ religionis i sua domo custodiam habuit: vt filias magnas futuras oꝛbis reginas puellasq; itē alias nobilissimas cū illis nutritas/quasi sācti monialeꝫ in pudicitia ꝯ dei honoꝛe ꝓficeres: grauissimis ad id matronis aliisq; aptissimis ministris deputatis. Totius domꝰ regie in viris ꝯ officialibꝰ nutꝰ oꝛdo ꝯ pene stupendus: ꝯ q̄ licet oꝛnatissimus ꝯ ditissimus cerneret: religionē tā sancte femine dirigētis redoleret. Ipa aūt virago ad totius oꝛbis imperiū apta mirū dictu quāto cōsilio ac iudicio: oēs etiā sūmi ꝓsilij anteceꝛderet: ita vt ex ipius dictis resp̄sisq; nedū admiraremꝫ oēs: sed obstupesceret. Regias cerimonias ꝯ impꝛimis diuinas/miro cultu ac religione coluit ꝯ seruauit. In domo regia penetrale sēp habuit remotissimū ibiq; sacellū in quo singulis diebꝰ ac noctibꝰ iugis ꝑpetuaq; erat oꝛatio nobilissimarū matronarū ꝯ puellarum partitis vicissim hoꝛis diei ac noctis distributa. Ipaq; sctā femina poꝛtioni sue nō deerat/ꝙ ꝙ ꝓtinuis ꝯ grauissimis regni curis occupata: diuinū officiū canonicū oꝛe ꝑꝓio ꝓsoluere nullo vnq̄ tpe nulla loci difficultate pꝛetermisit. Audiebat tres quotidie missas. Intererat sepꝰ vesp̄is ꝯ cōpletoꝛio: q̄ oia moꝛe solēni in eius regia capella celebꝛabant. Sobolem vero quā

tia familie.

deus sibi concesserat ita in eius timore & amore disposuit & educauit/ vt facile matrem referret. Habuit vnicum filiū Joannē/ & filias quattuor Helisabeth/ Joannā/ Mariā/ & Katheriuā. Quarū cōiugijs prudentissima mulier vti apis argumentosa maiorē Europe partē affinitate sibi deuinxit. Cū Joanne filio & filia. itē Joanna quasi gratia gratie addita: Romanorū regem & totā Austrie & Burgūdie domū ppetuo pignore eandē sibi fecit. Margarita Romanor Regis filia Johanni Hilpaniarū heredi principi iam defuncto in vxorē tradita. Philippo aūt Archiduci Joāna despōsata: q Hilpanie coronē cū marito felicissime nunc successit. Helisabeth filie primogenite: q etiā ab humanis excessit: ac post Marie nuptijs Lusitanie aut Portugalie coronē pari federe cōiuncta est. Anglie coronam postremo Katherina Hilpanie vniuit: pluribus ex ijs cōiugijs nepotibus susceptis. Quāta fuit Regine prudentia ex hoc etiā liquet: q modica sobole vniuersum fere orbem xpianū more plantas adaptantiū inserentiū ve suū fecit. ¶ Tertiā autē partē prudentie subiectiuā/ qō politū reginē est vel rei. pu. ita Helisabeth exercuit & vndecūq; complexa est: vt multa secula illi simile non produxerint. Mulierē fortē quis inueniet. inquit Sapiens. hec vero tanta fuit fortitudine & constantia: cōsiliorq; tam maturo & valido/ vt qō raro tot seculis in feminis repertū est/ in ipsa claruerit: & facile feminas oēs multor seculor superauerit. Statim autē vt regnare cepit tanta prudētia in Lusitanis extirpandis tunc aduersarijs: & subditis suis illis adherētibus reducēdis aut humiliādis vsa est: vt facile oēs

Prudentia politica.

agnoscerent natã esse ad imperandũ. Pacatis regnis
post ꝛ pace cũ cõtendẽtibus firmata. Ad purgãda pro
uincie vitia animũ addixit: ꝛ imprimis latronũ/ leno-
nũ/ homicidarũ. Deũ ꝛ sanctos blasfemãtiũ: quibus
tũc maxime sua regna abũdabãt/ quos vrbe elimina-
uit: ita vt videret in Hispania tam repẽtina mutatio
Dei ꝛ non hominis manu facta. Nam vbi antea tur-
bata oia ꝛ obscura ac scatere criminib⁹ videbãt. Ju
bare hoc ac sole splendidissimo adueniente Helisabeth
Trãquilla oia pacata clara ac nitida fierẽt. Postremo
ad Regij fisci iuriũ recuperationẽ se cõuertit: q̃ prece-
dentiũ regũ negligentia ꝛ auaritia regulor pene ab-
sumpta reperiebãt. In quo mira prudentia seruata
integre iusticia iũcta etiã liberalitate erariũ regiũ de-
cuplo auxit: ꝛ iura regni iuste restituẽs sibi ac poste-
ris suis patrimoniũ locupletius fecit. ¶ Coxerit nõ mi-
nore cura leges regni: nõnullas etiã addidit. Fraterni
tatẽq; quã dicũt Hispanicã: magnũ regni tutamẽ sir-
mauit. ¶ Edidit quoq; pragmaticas in vestitu ꝛ equi
tatu rebusq; alijs ad regni cõmodũ fideiq; ppagatio
nẽ: ita vt si partes oẽs regie sue prudẽtie velimus enu
merare: satis vnica non erit oratio: oẽs itaq; subiecti-
uas partes prudẽtie: Cardinalis virtutis cõplera est.
¶ Nec mirũ quũ integrales quoq; illius oẽs partes
integerrime possideret: eas aũt septẽ esse tum ex Pla-
tone/ Aristotele/ Cicerone/ ac Macrobio didicimus.
Quas aquinas Thomas abunde repetit in scõa scõe
sue summe theologice. Sũt aũt he/ Intellectus/ Me
moria/ Docilitas/ Solertia/ Prudẽtia/ Circũspectio/
Cautio/ sine q̃bus prudentẽ cõstat esse neminẽ. Opor-

Vitia ca-
stigata.

Fiscus

Leges.
Fraterni
tas.
Pragma
tice.

tet enim ꝓudentē cognoscere: ⁊ ordinare ac ꝓcipere recte vniuersa agibilia. Ad cognitionē aūt requirunt quattuor. Qō sit ingeniosus ex se / q sit memor quia ex ꝓteritis edocemur de futuris. q sit docilis q raro in ōibus sufficit ꝓpriū ingeniū: sed necessariū est sepius alioꝝ capere disciplinam ⁊ consilia/ad hoc. q sit solers hoc est bonus ac diligens ꝓnosticator agendoꝝ.

¶ Ad ꝓcipiendū tria sunt necessaria: vt ordinet media accōmodata fini: ⁊ hoc habet ꝓuidentia. vt attendat ad circumstantias negocij: qō agit circūspectio. vt vitet incōuenientia: quibus ꝓspicit cautio. Que oēs septē ꝓudentie partes: summa concordia ac maximo conatu domicilij illius gloriosissime Regine repleuerunt. Cui mirabilis fuit intellectus perspicaxq ingeniū: adeo vt quecūq etiā subtilissima legens vel audiens: captu mentis ꝓfunde cōciperet: ⁊ paucis expressis vniuersa comprehēderet: que alij multis etiam expositis non intellexissent. In regni aūt consilijs cum vltimo tamen sententiā ꝓmeret: sapientissimoꝝ virorq qui ibi aderant/sepius sola victoria validissimarum rationū perfregit/ac sententias mutauit: ita vt admirabundi rem diuinam existimarent. Memoria illi fuit capacissima ⁊ tenacissima: ita vt raro obliuioni traderet/que legisset aut audiuisset: homines quoq semel visos longū post tempus ⁊ effigie ⁊ nomine rectinebat: adeo vt consiliarij sui excellentissimi viri/cum alicuius antique sententie aūt expedientis in casibus grauibus regni ꝓteritis: que ꝓ ꝓsentibus deliniendis conducere iudicarent / reminisci desiderarent. Ad Helisabeth tanq ad tenacissimum memorie

Intellectus.

Memoria.

depositū ꝛ pterit or. Archetipū confugerēt. Inter-
rogatā illa: nihil cūctata nō secus respōdebat ac si oia
coram scripta gessisset: aut ea die singula cōtigissent.
¶ Docilitatis fuit singularis: ita vt grādis iā etatis: Docili-
cū eius filie latinis litteris edisserndis traderētur: ipsa tas.
quoq; secreto magistro: illis etiā nō minus incūberet/
ita vt nō modo scripturas ac hystorias sacras qb⁹ oib⁹
vacabat. Sed ipas quoq; apostolicas ikas/alijs pfecte
interpretaret. Vulgarē quoq; sermonē Italicū ꝛ Gal-
licū postq̄ regnare cepit sufficiēter didicit/linguā suaz
Hyspanicā ꝛ verbo ꝛ scriptis pre ceteris in oi etate ele-
gātissime semp calluit. Recte cōsulētibus nunq̄ relu-
ctabat. magno tū iudicio meliora discernebat. ¶ Ho- Solertia
nestū eius ꝛ pnosticū imagendis satis mirari nō pote-
rant q̄ allabat: adeo vt hoc magis dono dei/q̄ pruden-
tie humane tribuerēt. ¶ Prouidētia ꝛ accomodatio Prouidē
mediorū ad fines in ea tā excellēs fuit vt oēs superaret tia.
ꝛ quasi nunq̄ media sua optato fine frustrarētur. Ac
huc oia eius gesta in gubernatōe tā diuturna plenissi
ma sint decoro: nihilq; in eis inuenies leue: nihil imp-
fectū/oia illius cepta/solida accōsummata. ¶ Circūspe- Circūspe
ctio eius fuit suma pricipū cōsuetudinē: qui in terris ctio.
superiorē nō habēt/ꝛ q̄ plibito res solēt dirigere vt oē
illis placitū sit lex ac ratio. Hec vero ita ratione duce-
bat/tanta metiebat circūspectiōe oia/ vt oīm debitrix
iuxta apostolū oibus videret esse nata/ꝛ ad oīm com-
modū pricepes constituta. Quicq̄ ab ea agebat siue
cū magnis siue cū paruis aut mediocribus plonis: so
ipsa ratione ita agi semp oportebat/adeo vt oīs rius
actio/metrū ꝛ mēsura regie conuersatiōis ac actionis

Cautio. pſtimaretur. ¶ Cautionē habuit in ſuis actionibus
eximiā: ita vt in conuenientia vniuerſa vitaret. Sed
eo impūnis admīrāda in ea fuit ſecreti conſtātia erga
multū futuris rebus ꝓſulit: ꝙ Hiſpani ſemp apud an
tiquos cōmendati ſunt. In eo nāt ipſa ſiue feminas ſi
ue mares oēs ſupauit: adeo vt ei? deſ pnus factas rer-
neres, ꝯ futuras eſſe cogitares. Ita eius cōſilia oīa pe
nitiſſima fuerūt: vt raro ſiue in honorādis ꝙ augēdis
bonis, ſiue malis corrigēdis vlq; ad rem penitus cōſe
ctā quicq; alteri pateret. Illud in pſona dñi ꝙ Eſaiam
Actꝰ pru dictū repetens. Secretū meū mihi: dicit dñs. Habuit
dentia. ergo oīa quibus integratur Pudētia, ꝙ illos tres pu
dentie actus quos philoſophus in. vi. pichomatice po-
ſuit. Eubuliam videlicet hoc eſt bonū conſiliū. ꝙ ſine-
ſium. i. bonū iudicium. Scōm regulas cōmunes ratio
nis: ac gnomin. i. bonū ꝙ rectum iudiciū ſcōm altiora
pncipia perſpicationis luminis ꝙ intellectus. Actum
qui ocq; pſcipiendi ꝙ ordinandi ipſa agibilia qui pncī-
palior ꝙ immediatior eſt pudētie: omnes iſtas media-
tas ſeu imediatas pudentie operationes pfectiſſime
tenuit. Fuit eni in conſulendo ac diſcurrendo excelēs
in iudicando ſiue ſcōm cōmunia pncipia ſiue ſecun-
dum heroica ꝙ altiora ſingularis: in ordinando illa et
pſcipiendo mirabilis: ita vt hec pars clariſſimi Jo-
annis ſui ſcilicet pudētia ab ea maxime coleretur ꝙ ob-
ſeruaretur. De reliquis autem virtutibus Cardina-
libus pter tempoꝝ angūſtiam quāquis materiam
ſatis ampliam ipſa prebuerit: breuis dicemus.
Juſticia. ¶ Juſticia igitur ē eſt ſecunda Cardinaliū virtutū ꝙ
inter virtutes pure morales ſicut heſperus inter ſtel-

las minores lucet Aristot. teste. v. ethicor. eo q̃ bonū illius est vniuersalius ⁊ cōmunius etiā ad alterū se extendēs q̃ in volūtate sedē habet sicut cetere morales i appetitu sensitiuo cuius passiones moderant. Prudētia vero de qua primo diximus in ratiōe fundat/ ⁊ formaliter ac principaliter ad intellectuales virtutes pertinet/ quātus in eo q̃ materiā moralē et agibilē dirigit/ moralibus virtutibus materialiter annumeret. Hāc ergo iusticiā primo philosophi definierūt esse habitum mētis quo ppetua ac constanti volūtate reddit cuiq; q̃ suū est. Cā autē diuidi volūt in distributiuā ⁊ cōmutatiuā. Altera dirigit distributiones bonor. cōmunitatis in ciues. Altera ciuiū inuicē cōmutatiōes ordinat. Quarū quālibet excellenter nostra Helisabeth seruauit/ ⁊ a suis seruari fecit. Fuit enī in distribuēdo mirabilis eius cōsideratio/ its vt nec seculares nec spirituales honores alijs q̃ de re publica ⁊ virtute benemeritis sit elargita/ nō nulla mōstra in eius gubernatione ⁊sperta sūt. Seculares enī officia semp dignioribus ⁊ de regia corona meritis cōcessit. Ad ecclesias vero cathedrales ⁊ alias spūales dignitates/ nō nisi spūales ⁊ doctos viros noiauit/ ⁊ q̃ de ecclesia optime mereret/ vt p eā non defuerit quin sanctiores ac doctiores spōsos ecclesijs dederit/ q̃ precipuus est eaꝝ ornatus ⁊ cultus/ omnēq; in ijs psonarū acceptionē excluit. ¶ Cōmutatiuā vero iusticiā ad vnguē tenuit/ rapinā ocm/ furta/ sacrilegia/ vsurā/ symoniaz/ homicidia/ ac alias hmōi violētias a regnis suis fūdit⁹ ac radicit⁹ extirpauit/ ita vt regna sua quasi religiosissimā domū aliquā fuor̄ pte cerneres. Et vt ptīcularius aliq̃d circa hoc q̃

Diffinitō Diuisio

Iusticia distributiua.

Iusticia cōmutatiua.

etiã filiã intime tangeret/ disseramus. Cũ aliqñ a pro-
uincialibus suis plus equo audẽtibus pretentaret an
annueret: secũ a principio de regni successione tẽtende
tes secreto ꝫ dolo interimitqꝫ facile fieri tũc potuisset
Similiter ꝫ cũ de Granatẽ. bello ageret: cõstantissi
ma semp filius responsio fuit: interficiat illos deus cu
dignabit. Manus aũt nostre innocue sint a cede: ꝫ q-
cũqꝫ ineoꝝ talia attẽptauerit/ ultionẽ mecã nõ euadet
Nauticã iusticiã sup occisoribus Saulis ꝫ nepotum
eius inuitata. ¶ Virtutes similiter oẽs ad iusticiã re-
ductas vnice tenuit: q vt sapiẽtes volũt/ lib. viij. Re-
ligio/ Pietas/ Veritas/ Obedientia/ Gratitudo/ Affabi
litas/ Liberalitas/ Epiecheya. i. equitas. Fuit enĩ reli
giosissima ꝫ pientissima erga deũ ꝫ holes. Fuit vera-
cissima verbo ꝫ pmissis. Gratissima/ beneficio ꝫ obse-
quio/ deo ꝫ qbus debuit obedẽs. Affabilis/ humanissi
ma/ ac supra feminas oẽs liberalis. Equissima in iustũ
rigorẽ oẽm decimãs semp/ ita vt veritissime seruauerit
illud nauticũ. Diligite iusticiã q iudicatis terrã. ac in
de honorabile fuerit omne eius regimẽ/ cum alibi scri-
ptum sit. Honor regis iudicium diligit.

Religio.
Pietas.
Veritas.
Obedientia.
Affabilitas:
Humanitas.
Liberalitas.
Epiecheya.

¶ Sequũtur tertia ꝫ quarta huius opatissimi mo-
nitis positiones. Temperãtia videl; ꝫ fortitudo/ quas
virtutes moderatrices appetitus philosophi esse dixe-
rũt. Temperantis qdem cõcupiscibilis. Fortitudo aũt
irascibilis. Et quãuis passiones appetitꝰ numero sint
vndecim ex Aristotele. ij. rhetoricoꝝ. ꝫ totidem virtu
tes illas dirigẽtes ab eodẽ philosopho ponantur. i. libris
ethicoꝝ. in libroꝝ magnoꝝ moraliũ siue philosophus
ꝫ deinde sapiẽtes catholici. Virtutes oẽs moꝝales re-

duxerūt ad duas illas pncipales rotas ꝫ quattuor bigas Cardinaliū virtutū de q̄bus iā diximus. Ex quibus pudētia dirigit rationē ꝫ operationes volūtatis iuſticia moderat ac due ultime dominant paſſionib⁹ appetitus. Altera cōcupiſcibilē frenat ne in exceſſū cōtra rationis imperiū ad delectabilia coppozeas trahat: q̄ eſt tēperantia. Altera firmat irascibilem ne malis aut difficultatibus coppozis preter rationis ordinem a recto fine retrahat ꝫ auertat ſ̄ eſt fortitudo. Quib⁹ oibus noſtra Heliſabeth claruit. Sūt aūt tēperantie partes integrales. Verecūdia ꝫ honeſtas: ſunt ꝫ eius ſubiectiue. Abſtinētia ſobrietas/caſtitas: ſunt ꝫ potētiales/Cōtinētia/mānſuetudo/modeſtia/has oēs quaſi ꝓpriis peculiū ſancta femina ſeruauit: vt veluti ſolū natā ad exemplū tēperātie vniuerſis gētibus videret. Fuerūt tanta honeſtate ac verecūdia vt nūq̄ verbū aliq̄d inhoneſtū aut leue audire ſuſtinuerit. ¶ Cū q̄ eſſet pulcherrima feminarū natarq̄ in regio ſplēdore in tot delitijs educata: tante fuit ſobrietatis vt a vinolento abſtinuerit/ ꝫ paucis admodū cibis/ad nature dūtaxat neceſſitatē veſceret. ¶ Caſtitatis vero tāte fuit vt nullā ſentiret voluptatē/nec ab aliquo vnq̄ niſi ſuo ꝫ honeſtiſſimo amore diligi poſſet/tantū valuit apud oēs firmiſſima animi/cōſtātiſſime pudicitie ꝫ heroice caſtitatis fides. Minimo nanq̄ vir ipe/niſi p̄remandū/libet ei ꝫ ſucceſſionis cauſa exoleſcente eius pudicitiā cōtingere tētauerit: fuit eius tāta cōtinentia vt abſente viro eius cubiculū ſemp noctes ꝫ dies matronarū comitatu repleret. Eodēq̄ cōtinentia in filiabus nobiliſſimiſq̄ puellis alijs velut inſigne quodam

Tēperantia.

Honeſtas Verecundia.

Sobrietas.

Abſtinentia.

Caſtitas

Cōtinentia.

Manſue tudo. ſingulare ſemp enituit. Quid de mãſuetudine ac cle-mẽtia dicetur/que nec verbo quidẽ vnq̃ aliquẽ lacelli erit: immo de ꝓfligis emulis ⁊ aduerſarijs etiam nec pa lam verbum vllum vnq̃ perperam dicẽtis audita eſt.

Mode-ſtia. ¶ Totus aũt eius interſtitus ⁊ ornatus ita fuit mode-ſtus ⁊ grauis ⁊ regia maieſtate ſeruata/tã religioſus vt diuinũ aliqđ in ea fuiſſe crederes quo tot ſimul per

Fortitu-do. petuo iungebẽtur. ¶ Fortitudinis vero eius ⁊ cõſtan-tiã in periculis adeũdis aduerſitq̃ ferendis/ſi p capi-ta ſingula enarrare voluerimus: verbũ parũ nõ ſuf-curret: Triplicẽ autem eius fortitudinẽ breui attige-

Fortitu-do i caris moꝛtuis. mus. ¶ Filij Unigeniti Joãnis Hiſpaniarũ ꝓncipis ⁊ filie Helisabeth. alioꝛũq̃ carißimoꝝ deceſſũ: ita fortiꝫ ⁊ moderate tulit: q̃q̃ ei⁹ viſcera ꝓterea cruciarẽtur vt nihil fortiſſimi ac Catholici animi ⁊ regie cõſtantie

Fortitu-do in peri culis. dimiſerit/factiſq̃ doceret/eternitate placari tolerãtia ⁊ conformitate voluntatis ſue. ¶ Expugnationẽ au tem Bacenſem ⁊ poſtea Gzanatenſem/cũ multes fer me oẽs locoꝝ difficultate et obſeſſoꝝ pertinacia/hie malis etiam tẽpoꝛis inclemẽtie: q̃ꝫ inſtabat/deſpe-rarent. Ipſa ſemper fortis ac conſtans: ſpẽq̃ magna caſtroꝝ parte igne abſumpta: ipſoq̃ tentorio ſuo: ac-cepto etiam illic grauiſſimo nuncio obitus geniti ſui ꝓncipis Portugalie: que ſimul pene oĩa cõtigerunt. Ipſa nihilominus intrepita: ⁊ oĩa hoſt demonũ falla-cias alleuerãs: vt ꝛpi res deſeꝛeretur: cõſtantiſſime q̃-ſtans obſidionẽ ſoluendã ⁊ dimittendã nunq̃ cenſuit ſed edificãdas eſſe in caſtris domos rata ſancte fidei i obſidione Gzanatẽſi oppidũ rondi tulit: in ipſo Gza-nate ſuburbio. Cuius cõſtantia deterriti hoſtes vires

omnes ꝙ conatus amiserunt. Sed ꝙz regie seruituti de
derit. Infirmitates vero sui corporis ac languores: q̃
bus sepe post fidē obtatā vexata est: tā patienter tulit: vt
nemo vnq̃ nec voce aut gemitu doloris indicē intelle
xerit. Et in ipsa vltima egrotatione quadrimestri in
qua febre quartana ꝙ vltimum vexata est: nullū aliud
dictis verbū emisse est audita est: q̃ nisi vt deū laudaret:
ꝙ alios consolaretur. ꝙ vltimū spiritum deo redderet:
velut ad eternas epulas ab eo inuitata se migrationi ap-
poneret. Sumptis ecclesie sacramētis diuinaq̃ gratia:
domo cōstituta regiaq̃ successione sapientissime prospecta:
interloquēdū fortissime ac cōstantissime animā efflauerit.
¶ Cū itaq̃ philosophi asserant quatuor esse partes integrales fortitudinis
Magnanimitatē/Magnificentiā/Patientiā/Perseue
rantiā: mirabile dictu est/ q̃ oēs illas obseruauerit/ q̃z
in virtutib⁹ oībus vsa sit excellentissima vt iqua plus
claruerit: haud facile queat estimari: cū oēs pariter sit cumu
latissime asserta. ¶ Jam magnanimitatē eius ꝙ in
ſtā plequtionē magnus honor ei qua nec fracta est
vnq̃ nec frustrata. Qui cū ea de honore obtenderunt:
siue reges/ siue pōtifices loquant. Sic lusitani re
pressa pōtica bello fracti: sic Granatēsi superati: ꝙ ali
bi extenderāt/ siue ad gyptianū/ siue ad Cānas/ siue ad
Joyā/ siue ad Lytinū nunq̃ poterūt renūciare: sed cū
ipso suo inuictissimo animo humilitatē ꝙ modestiā nūq̃
in modo sumpsit: quin victoriā oēm diuine virtuti de
putauit. ¶ Magnificētie eius/ expense regie: in sacris
rebus cōtinendis ꝙ ornādis: multisq̃ bonis augēdis
testimonio esse possit. ¶ Patientiam ꝙ perseuerantiam

Fortitudo in languoribus

Magnanimitas.

Magnificentia.

Patien-

tia ꝛ ple/
uerantia

supra robustissimas oim virop vires semp ostendit:
ita vt nulla in eis mulierbris fragilitatis signa conspice
res: sed heroicā virtutē ꝛ herculeā robur/ ex ipa etiam
resistētia mirabiliter aucta uideres. ¶ Sequīt theolo
gicas ꝛ diuinas eius exercitatas virtutes finē vlcdi in
cardines faciam⁹. Quanq; hactenus dictū velut finis q̄dā
fuisse vila est: in quā tot ores conuenerit. ¶ Theologi/
cas ergo ꝛ diuinas hic ritus explicabimus. Fidem scilz
Spem atq; Charitatē q̄ supra naturā pure rationa/
lē quā alie virtutes pficiūt: ꝛobilitantem hoīe naturam
aliquā altiorē: scz diuinā participatā p̄ gratificantem
gratiā/a qua hmōi virtutes fluūt iuxta q̄ Princeps
apl̄oz in Canonica dicit. q̄ maxima ꝛ pretiosa nobis
ꝛpus p̄milla donauit: quibus effemus diuine natūre
cōsortes. In hac ergo naturā rationali gratificata sūt
tres pfectiones immediate vnctes in deū: dicte virtu
tes theologice hoc est diuine. Prima intellectū perficit
p̄cipijs sup naturalibus q̄ sunt articuli fidei: de q̄bus
est fides: ac illis adhereo firmissime ex imperio voluntā
tis ꝓpter Deū quātus ineuideter hoc est/ nō clare vi
sis: q̄ est oim fundamentū ꝓpter p̄cipia q̄ obtinentur:
sine qua impossibile est placere deo. Hebreop. xi. Due
alie pficiūt voluntatē. Altera vt recte tendat in Deū:
ꝛ non diffidat eū sua gratia assequi posse: q̄ est Spes.
Altera vt vniat sibi deū ꝛ in eo sūlat hic ꝛ in patria p̄
amoꝛē q̄ est Charitas: ꝛ hec est oim pfectissima. dicēte
Apl̄o p̄ma Corinthioꝛ. xiij. nunc aūt manēt Fides/
Spes Charitas: maioꝛ aūt horū est Charitas. Cuius
potissima excellentia vel ex hoc pōdet q̄ immediatius et
p̄ se deo adhereat: q̄ō est vltimū hois bonū/ iuxta Plal

migraphū mihi adherere Deo bonū est. Et ipa charitas nihil habet imperfectōis admixtū i actu suo: ac ideo nō euacuatur q gloriā sicut Fides ⁊ Spes: q̄ visione ⁊ comprehēsione glorie euacuant. Charitas autē per illa perficitur ⁊ nunq̄ excidit: qō gentiū predicator excellentissime Corinthios docuit. Has itaq̄ diuinas ac theologicas diua nostra Helisabeth comites semp habuit. Beatitudinē enim desiderauit ardenter: ⁊ Deo a puericia se totam dedicauit: in eoq̄ ad vltimū vsq̄ diem constantissime permansit. Excellentissima igitur i ea fides fuit: qua duce multo sua vota cōsequuta est: vt ill vō dominicū ei aptissime cōueniat. O mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Sub hac ideo vicit regna ⁊ hostes fidei ac veritatis pstrauit: de qua Paulus scribit q sancti p fidem viceriū regna. ⁊ Jo. in canonica dixit. Fidem esse victoriam vincentē mundum. i. meritam mundi victoriam: cum ad solos fideles ius dominij a xpi natiuitate translatū sit. Hac ergo fide nostra Helisabeth Granatense regnū qō vel a Coco qō grana dicūt: vel a grano quibus maxime pouincia abundat nomē habet: Potior Bethice partez Africe contiguā a. DCC. annis ⁊ vltra per Jsmaelitas occupatū: regnū dico feror ⁊ ferar qō quadringētoz millium foculariū fuit: vtroz pugnatissimoz̄ vtpote Martialiū ⁊ qui Saracenos omnes/ artibus bellicis continuatissimoq̄ armoz̄ exercitio precedebant. Cuius regni prouentus ad octingenta milia aureoz regio fisco pendebat: ⁊ ad mare mediterraneum ppe Africam plus quingentis millaribus protēdebatur: bello Decemnali tam famosum ⁊ excellēs regnū

Fidem.

Granata

victoriosissime cū suo viro gloriosissimo expugnauit: & xpiane religioni subiecit: q̄ felicitas prima fuit ac maxima q̄ post nongentos annos Mahumetani erroris cōtigit xpianis. Ubi primū illud leticie & victorie Canticū qō Joh. ad. xix. Apocalipsis caput alleluya vocat cōtra bestiā Mahumetē: in regno sanctor̄ id est xpianor̄ dilatatū est in occiduo. In quo bello mirabile dictu est: quanta fide spe & charitate ipa virago excellentissime vsa sit. Fidē dixi quoniam ea fuit origo & finis belli. Spem/ quoniā desperātibus victoriam multis ipsa sola munꝰ de dño desperauit. Charitatē addidi: in toto eni bello multis charitatis operibus claruit: & in hospitalibus/ que dixerāt Regine: p infirmis & sanctis curandis/ in captiuis liberandis vestiendisq̄ ac dirigendis: & victualibus ostibus cōmodissime ministrandis. In regno quoq̄ ipso multis ecclesijs monasterijs & hospitalibus fundatis & dotatis & directis: & similiter fidelis ac sancta femina insulas septem quas fortunatas appellant: ab Hispanis quingentis milibus pass. distantes: que de xpo nihil antea audierant: lucro fidei adiecit. Insulas quoq̄ Atlanticas Hispanienses nūc dictas/ Indes versus: plurimo ab Hispania distantes tractu: xpo subegit. In q̄bus ostiū. ix. ecclesias Cathedrales studiosa xpi femina erexit. multis alijs ecclesijs Mynoribus monasterijsq̄ fabricatis quattuor Cathedrales in regno Granatēsi. duas i insulis fortunatis. tres apud insulas indicas. In regno Tagastensi Africe Melillam munitissimū oppidum expugnauit: & continua munitione retineri cum magna arabum iactura fecit. ¶ Insulamq̄ Cephaleniā

Hospitalia regine

Septem fortūate.

Insule Atlātice. ix. cathedrales.

Melilla. Cephalenia.

apud grecos olim Ulyxis hereditatem. Deinde turcarū possessionē illis ademit/ & xpo lucrifecit/ Anicios q̄ Olenetis quoq; aliquando fuit illā p̄ suos restitui curauit. ¶ Ciuitatē & arcem ostiensem Romane vrbis emporiū tyrāno quodā occupatā: vnde obcessam quasi vrbē cerneres per suas gentes expugnari & Romano Pontifici restitui fecit. ¶ Alienationē Beneuentanā ab Romana ecclesia reuocari fecit: alij q̄ alienationibus quātū in se fuit obstetit: vt Imola Romane ecclesie reintegraret/ & foroliuij p̄turare nō cessauit: nihilq; omisit vnq̄ qō sedem Apostolicā Catholicamq; fidē exaltaret. Virtutē ergo fidei mirū in modū coluit

Ostia.

Beneuētum.

Imola.

Foroliuij

¶ Et cū quatuor sint cōtraria fidei/ Hereles/ Infidelitas/ Apostasia/ Blasphemia: his omnibus maxime ipsa aduersabat: quas feruentissime ab omni suo regno extirpauit. ¶ Hereses quidem repetitam Ebionis & Cherinti seruiantiū circūcisionem cum baptismate: que a nouellis xpianis nuper sub beato Uincentio ordinis predicatorum e Judaismo conuersis in prouincia sua plurimū creuerat: seuerissime extirpauit. Supra quāq; ginta nulla hominū p̄pterea ignominiosor̄ multitudo deportatis et carceribus mancipatis. ¶ In regnis suis vnicum xpi cultum esse voluit: ac p̄pterea iudeos oēs inde expulit. Quo edicto ad septenta fermē millia animarū ex iudeis ab eius dominijs migrarūt: Qui nihilominus magnū regio fisco tributū pendebant: qđ p̄ xpi fide femina celo nata concep̄sit. Quae humectanos omnes qui per regna sua sciqua regnū ignaua p̄missione sub seruitute tamen degebant. Data optione conuersionis aut exilij inde expulit. Exinde

Hereles.

Infidelitas.

tenſes quoq; Saracenos Sacerdotū predicatione & regia magnificentia plus ducentis milibus ex his intra annū baptizatis/ad fidē xpi conuertit: vt alterum ſolēne baptiſma ſub Conſtantino & Helena redoleret

Apoſtaſia.

¶ Apoſtaſiam non modo fidei que ſub hereſi cōprehēſa eſt: verū & a qualibet religione vel ordine/grauiſſime punitit: acinde reformationi religioſoꝝ & ſacerdotū ac ſanctimonialiū accuratiſſime ſtuduit: ita vt nullis regni curis magiſq; huic incūbere videret.

Blaſphemia.

Blaſphemantes deū & ſanctos iuxta demerita fecit penas ſoluere: ita vt fidelis Deo & catholica Regina regna ſua ſolū fidelibus & bonis patere. Infidelibus vero & criminoſis claudi voluiſſe/euidentibus cōprobaret actionibus. Atq; inde ſpem certā diuine retributionis habens: cū apoſtolo dicere potuit. Bonū certamē certaui/curſum cōſummaui/fidē ſeruaui. In reliquo reposita mihi eſt corona iuſticie: quā reddet mihi dūs in illū die iuſtus iudex. Et duo q̄ ſpei contradicūt: Deſperatio videlz & Preſumptio a ſe penit? abdicauit. Nec ſui de ſuis viribus preſumpſit: que in minimis q̄ doleq; Deū inuocauit. Nec de diuino auxilio in bonis regni gubernatione & beatitudinis adequatiōe deſperare potuit: que tantū de deo merita ſemp fuit.

Spes

Charitas.

¶ Charitatē preterea ſuprā oēs virtutes amplexa eſt: vtpote que oīm eſt forma excellentiſſima & ex cuius imperio reliquis virtutibus incūbebat: Deum ſuprā ſe ac proximū vti ſe diligens/q̄ creberrimis demonſtrauit effectibus: & charitatis partes appendicias ſeu effectuales quas ſapientes ſex eſſe connumerarūt. Pacem videlicet Gaudium/Fraternam correptionem/Miſeri-

cordiã/ Beneficentiã/ ac Elemosynã: vnice seruauit. Par.
Fuit eni deo placitus & mogerat: sibi quoq; cũ & tẽpe-
ratissima & quantũ in se fuit cũ ꝓximis semp pacẽ ser-
uauit: neq; bellũ fidelibus vnq; intulit. Prouocata tñ
aliqñ ꝑ iniurias corone multã dñi censuit: ac inde Psal
migraphus dixit. Par multa diligẽtibus legẽ tuã. Et
ea vel potissima causa fuit cõtinue illius victorie: q bel
lũ nõ nisi nullũ sumeret vnq;. ¶ Gaudiũ erat sibi pe- Gaudiũ
culiare ac cõsolatio crebra ex bonis operibus & diuina
inhabitatõe ꝑ gratiã cuius cõuersatio vt inqt Sapi-
ens amaritudinẽ nõ habet. ¶ Corrẽptionẽ fraternã Corrẽptõ
q̃ opus est charitatis/ cũ fuit necessaria iurta legẽ dñi fraterna.
nõ deseruit/ etiã cũ magnis ꝓncipibus: vnde aliquã-
do odia hoim cõtra se cõcitauit. Sed deo placẽs semi
na nõ dilexit ab dñi mandatis ad dexterã. net ad sini
strã dicẽs cũ Petro. Obedire deo oportet magis q̃ ho
minibus. ¶ Si vero filius misericordiã/ beneficentiã
ac elemosynã enarrare voluerimus: Quatis alia inte-
gra nõ sufficeret. In his eni operibus reliqua opa excel-
lentissima sua opera sancta femina superauit/ vt qua-
si ad hec sola nata videret. ¶ Indigentibus/ pupillis Miseri-
ꝯphanis ac viduis ꝯpa humanũ modũ misericors cordia.
semp fuit: vt in illud Psalmi cõtinue adniteret. Mi-
serationes eius sup opa eius. Quibuslibet ad eã
cõfugiẽtibus ꝑ sertim cognitis: ac domesticis suis be- Benefice
neficentissima semp fuit: vt nũq̃ magis gauderet q̃ cũ tia.
alijs benefaceret: vt nullũ a se iurta Sapientis ꝓnci-
cipis institutũ/ tristẽ dimitteret. Testes sunt ꝯplure
me magnificentissime eius donatões: nobilibus & alijs
de se meritis ꝑ vniuersa regna sua. Sed i Granatẽ.

& Neopolitano p̄cipue facte: quibus tertiã pene p̄o-
uentuũ regaliũ partẽ fuit elargita. Testes sunt infini-
te sacratũ edifi aut monasteriop̄ & hospitaliũ instau-
rationes & dotes: quibus erat tam assidua: vt nihil ali-
ud videres illã cogitare. Elemosynas eius & publicas
& secretas sta magnas sta crebras vt nemo sufficeret
numerare. Solũ qõ dominj nostri Jesu xpi Sepul-
chro & matris eius impendit, attingam. Cum capella
Sepulchri virginis gloriosi Hierosolymis p̄ vetu-
state ruinã pateretur: fornix quoq; capelle Sepulchri
dominici & montis Caluarie calum minaretur. San-
cta femina magnã illam Helenam imitata Constan-
tini parentẽ: Utrũq; templũ suo ere restituit: multis
primũ p̄cibus Soldane egypti & Syrie Cyrannor
vt dictis fabricis non contradiceret, mitigato. Cogi-
nas quoq; aureas magni p̄cij ad mensurã montis
caluarie & capelle sancti Sepulchri donauit. ¶ Sin-
dones item lineas quattuop̄ p̄ciosissimas iuxta nu-
merũ sue sobolis. Cooperimentũ gloriosi Sepulchri
Saluatoris: quas ipsa p̄o xpi honop̄ propriis manib⁹
pum esset grauida & texuit & tenuit: in monimẽ-
tum pietatis et scrutatis sue. Pro dono misit, mille
p̄ceria aureos quotannis in continuã elemosynam
fratribus minoribus Sepulchrũ dominj custodienti
bus, erogabat. Hec sancta femina tã p̄ciosissimo mo
nili virtutũ olim ornata: tandẽ sicut vixit, ita emigra-
uit. Neq; eni potest male mori vicere Augustino, qui
bene vixerit. ¶ Pzella languore febris quartane & cõ
tinue quadrimestri: quasi die obitus ante sciens, Do-
mũ disposuit & regno suo sapientissime p̃uidit. Et post

Elemo-
syne.

Sepul-
chrũ xpi.

Sepul-
chrũ virgis

Coztine

Sindo-
nes.

trigesimũquintũ annũ regnoꝝ suoꝝ: in quibus cum gloriosissimo viro suo Ferdinando viginti regias coronas possidebat. Anno etatis sue quinquagesimo sexto. Die beatissime ẽginis ac martyris Katherine: cui ipa plurimũ erat addicta ⁊ deuota. xxvi. Nouembris Anno dñi supra Millesimũ quingẽtesimo quarto: in insigni oppido Methimne Campanie in manibus dilectissimi viri sui ⁊ magna prelatoꝝ ac sacerdotũ coronã ozans ⁊ de diuinis loquens/spiritũ reddidit. Saluator ei: cũ incredibili totius Hispanie luctu/imo ⁊ orbis vniuersi. O q̃ gloriosus exitus/q̃ felix emigratio Cui sicut de Martino scriptũ legimus: pium fuit discipulis flere ⁊ gaudere/sic ⁊ nobis. Aduertẽtes enim q̃ orbis amisit reparatricẽ suã/⁊ virtutũ exemplar viuas tissimũ: ⁊ q̃ sub bonis seruãtur criminosi/etiã ⁊ filis pessimis ciuitatibus Pentapolis Deus ꝓpter decem bonos si in eis inuenirẽtur/indulgebat. Pium est flere Helisabeth/imo nobis. Si vero in vtroꝝ seculo felicitatẽ translatus filius attenderimus cũ quanto vbertate licet oboꝝ boni nois: ⁊ quanta victoria ⁊ gloria paceꝝ regnoꝝ suoꝝ ⁊ totius orbis desiderio relicta gloriosissima filioꝝ ac nepotum successione/et potentissimo ac inuictissimo viro suo Conseruatoꝝ ⁊ directoꝝ omniũ dispositionũ suarũ/si etiam qd maius est felicitatem eternc vite et in Marcellibilis regni ad quod ex illis erumnis ⁊ languoribus translata ⁊ euocata est. Pium est illi gaudere. Elegit sibi Sepulchrum in ciuitate Granate/quã ei viro suo Xpi fidei acquisierat/sicut eius decimus Auus beatus Ferdinandus tertius qui Hispaliam ab Ismaelitis expugnauerat/apud

Dies obitus.

Sepulchrũ regine.

Duo aui

Hispalim sepulchrū sibi delegit: ⁊ humili sepulchro voluit tumulari: induta habitu pauperis beati Francisci in hoc imitata aliū decimū eius. Iuuam maternū sanctū Ludouicū Francoꝝ regem: q̄ plurimū Francisco deuotus fuit: ⁊ sub eius habitu vitā finiuit: fertur q̄ cadauer eius Granatā deportaueris: in quo stetere triginta dies absumpti sunt: nullo malo odore putrefactū inuentū: sed incorruptū esse seruatū: actū eadē die obisset: ubi magno omniū luctu humi sepulta est. Integritas cadaueris.

Quare ei vltimū vale dicentes. Deū supplices deum precemur q̄ illi det ad studiis quā tantopere cōtupiuit: p̄ quia tam fideliter sibi obsequuta est: largiat ac heredes eius: ꝑ pagines felicissime in tertis seruet: a quibus similes fructus expectemus. Vale vltimum.

Admonitio.

Valeat admonitum: Patres quū nos nullis etiā maximis ⁊ potentissimis parcat: vt ita cōponamus mores ⁊ actiones nostras: vt cū necessario nobis sit emigrandū. Tante senius exemplo bene liceat emigrare: ⁊ cū illa eterna vita ⁊ meritis abili fama gaudere. Finis.

BRITISH MUSEUM 12 DE 1911